

Magické slovo Endurance

Vražedné vedro a vyprahlá zem. Kluzce mazlavé bláto a chladný vítr s přeháňkami. Přímočará dravost mládí i léty nabývané zkušenosti. Severní Čechy nebo jižní Morava. Černá a bílá, noc a den. Rozdílné kulisy, jiní účastníci a přesto stejná dramata. Sport nabízející velké příběhy a který proběhnutím cílem nekončí. To byla letošní mistrovství republiky juniorů i seniorů, to je Endurance.

Juniorské Mistrovství České republiky konané v severním cípu Čech, kde do Polska i Německa je co by kamenem dohodil, se běželo v romantické zvlněné krajině kolem Havraních skal. Pořádající oddíl JK Minifarma Sloup Lenky Stanojkovičové vítal první účastníky již od čtvrtku, prvního prázdninového dne. Probíhající tropická vedra a vysoká vzdušná vlhkost přiměla veterinární komisi a rozhodčí, aby přesunuli start hlavního sobotního závodu o titul juniorského mistra na osmdesát kilometrů na šestou ranní. I tak, již v době startu byla teplota téměř na koupání. Jedenáctka mladých účastníků, mezi nimiž byl jen jeden zástupce silnějšího pohlaví, se již záhy po startu jasně vyprofilovala na ty, co chtějí bojovat o titul šampióna a pak na účastníky.

První třicetikilometrové kolo dojelo společně šest nejrychlejších dívek v čele se silným rodinným uskupením tří sester Terberových, jediný mladý muž pak o dvanáct minut později. Zbylé účastnice měly při dojezdu ztrátu na vedoucí závodnice již nyní půl hodiny. Vstup do veterinární kontroly čelo dostihu ještě více roztrhal. Nejdříve se zklidnila skvěle připravená hnědka Welfare Markéty Terberové, o tři minuty později sivý hřebec Predator Martiny Drásalové, dále pak po desítkách sekund následovaly Karsen Karolíny Pflugové, Arista Kateřiny Hemzalové a Kiev de Villeneuve Terezy Terberové.

Po startu do druhé etapy se první pětice poměrně rychle spojila a navzdory narůstající teplotě udávala tempo dokonce vyšší než v prvním kole. Dojezd byl opět společný a tak znovu nastalo rozdělení pole dle rychlosti vstupu do veterinární kontroly. Proběhl takřka jako přes kopírák dle prvního kola, jen Kiev de Villeneuve neprošel. Do závěrečné části mistrovského závodu odstartovala usměvavá Markéta s třiminutovým náskokem a úsměv ji neopustil až do cíle. Trojice pronásledovatelek se brzy spojila a ač jela na hranici možností a rychlost v posledním kole i přes blížící se poledne a teplotu převyšující tropickou hranici třiceti stupňů vystupňovala k devatenácti kilometrům v hodině, z náskoku Welfare s Markétou neukročily ani vteřinu. Staronová princezna české endurance byla opět neporažena a obhájila opakovaně svůj titul, který za poslední čtyři roky vybojovala třikrát, tentokrát o tři a půl minuty. Jen v roce 2008 ji ve spurtu v cílové rovině porazila Martina Drásalová. Ta prokázala své schopnosti v cílové rovině i letos a s náskokem tří vteřin získala druhé místo a stříbrnou medaili. Bronz brala druhá nejmladší účastnice závodu, čtrnáctiletá Karolína Pflugová o vteřinu před Kateřinou Hemzalovou, pro niž to naopak byl poslední mistrovský závod v juniorské kategorii. Pátá po hodině dojela nejmladší účastnice Natalie Terberová. Tím v podstatě závody skončily, zbytek pole dojel téměř ve vycházkovém tempu dvě a čtvrt, respektive dvě a půl hodiny po vítězce. O kvalitě výkonů prvních čtyř dvojic nejlépe asi vypovídají následující čísla: vítěz na stejné trati v seniorské soutěži měl o hodinu čtyřicet minut pomalejší čas než juniorská mistryně, v žádném jiném dostihu dne – na 40, 60 a 80 km nebylo zajeto kolo rychleji než nejpomalejší první kolo juniorského šampionátu. Toto mistrovství opět ukázalo, že máme juniory schopné podávat výkony na evropské úrovni a úspěšné výsledky v četných mezinárodních závodech (Most, Bábolna, Pezinok, Marbach) nejsou náhodné. Nakonec výsledek mistrovství Evropy juniorů o měsíc později to stvrdil vynikajícím třináctým a čtrnáctým místem Katky Hemzalové a Markéty Terberové.

Pořadí	Jezdec	Kůň	Čas	Rychlost	Rozdíl	Pořadí v kolech
1	Markéta Terberová	Welfare	04:32:51	17,59		1,1,1
2	Martina Drásalová	Predator	04:36:17	17,37	00:03:26	2,2,2
3	Karolína Pflugová	Karsen 1	04:36:20	17,37	00:03:29	3,3,3
4	Kateřina Hemzalová	Arista	04:36:21	17,37	00:03:30	4,4,4
5	Natalie Terberová	Joulik de Villeneuve	05:45:05	13,91	01:12:14	6,5,5
6	Tereza Kucharská	Haydee	06:45:45	11,83	02:12:54	9,7,6
7	Ivana Fiřakovská	Hamir	06:45:46	11,83	02:12:55	8,6,7
8	Luisa Kopecká	Robin 2	06:59:02	11,46	02:26:11	11,8,8
9	Lucie Zajícová	Gáhira	06:59:06	11,45	02:26:15	10,9,9
10	Tereza Terberová	Kiev de Villeneuve				5,E,E
11	Miroslav Jadlovský	Samira el Nil				7,E,E

Přesně o tři týdny později hostil jihomoravský Mikulov ve své enduranční premiéře mezinárodní závody a seniorské mistrovství republiky zároveň. Na první pohled velké sousto, ale zkušený tým rodiny Nachtigalových byl dostatečnou zárukou dobré organizace. Dusný páteční podvečer přerušil vydatný liják a svěží, chladný západní větrík plný vláhy. Nadlouho ukončil i tropy začátku prázdnin. Vítané osvěžení a téměř ideální teplota, ovšem také hluboký terén a v jílovité půdě i zrádně kluzké cesty viničné hory ne nepodobné tobogánu. Kdo předpokládal rovinné dostihy, byl krutě vyveden z omylu. Ze svahu do svahu, to byl neutuchající evergreen celé trati s výjimkou pár kilometrů uprostřed delšího kola. Jen v tom kratším, třicetikilometrovém kole se muselo vystoupat a seběhnout celých 560 výškových metrů.

O šesté ráno na trať předlouhých 136 mezinárodně blátivých kilometrů vyrazilo šest dvojic z nichž do večera dojely do cíle úspěšně čtyři.

Hodinu po té odstartoval nejdůležitější domácí závod sezóny, Mistrovství České republiky v hlubokých a kluzkých devadesáti osmi kilometrech. Společně s ním byli na startu trati o stejné délce i závodníci mezinárodních soutěží juniorů (bez minimálního váhového limitu) i seniorů a také národní soutěž stupně S, celkem devatenáct dvojic, pro osm z nich však trať byla nad jejich síly. Ti, kteří toužili po vavřínech se brzy oddělili od účastníků a bojovali nejen se zálužnou tratí a časem ale zejména sami se sebou, aby mohli nakonec soupeřit mezi sebou o vítězství.

Tempo téměř celé první kolo diktovala jedna z papírových favoritek, známá velmi rychlými časy, Lucie Škábová s klisnou anglického polokrevníka Žoly. V roli spolufavoritek je bylo těžké nevidět, vždyť v posledních pěti závodech byly jednou druhé, čtyřikrát první a třikrát získaly i cenu kondice. S touto dvojicí se vzdělili i další předpokládaní aspiranti na titul, Barbora Pflugová s shagya valachem Ahmedem – v posledních dvou osmdesátkách dvakrát

vítězní s cenami kondice, Miroslav Drásal s plnokrevným arabským hřebcem Predator, ověčeným letos dvěma vítězstvími na Slovensku ale také s náročným startem před třemi týdny na juniorském mistrovství se stříbrnou medailí a samozřejmě Petr Jadlovský s velmi zkušeným arabským valachem Arsanem, se kterým letos v Babolně úspěšně zdolal nejdlejší možnou jednodenní trať 160 kilometrů. Tempo a zejména způsob jízdy Lucie byl více podobný terénní zkoušce v military než závodu Endurance a to byl pro nejzkušenějšího jezdce pole Petra Jadlovského jasný signál k samostatné jízdě o tři, čtyři minuty zpět. Veterinární kontrola po prvním okruhu mu dala plně za pravdu a tak do druhého kola po prvním Predatorovi startoval o dvě minuty později právě Arsan a pak se ztrátou dalších zhruba čtyř minut Ahmed. Na tempo prvního kola tak paradoxně nejvíce doplatila Žoly, která měla velké problémy se zklidněním, startovala o dalších osm minut později a reálná šance na titul se tím pro ni velmi vzdálila.

V první třetině dlouhého kola se Arsan s Ahmedem spojili a stíhací jízdou na obrátce za mostem přes Dyji dostihli dosud vedoucího Predatora. Společně pak ve svižném, ale pro dobře připravené koně bezpečném, tempu dojeli všichni do cíle druhého kola. První do veteriny po třech a půl minutách vstoupil opět Predator, půl minuty po něm Arsan a další tři a půl minuty ztrácel Ahmed. Široko daleko nikdo, kdo by měl šanci se k těmto koním připojit, navíc nejbližší pronásledovatelka Žoly neprošla z metabolických příčin kontrolou a závod pro ni definitivně skončil.

Situace na startu do závěrečného kola velmi podobná té předchozí, ale přesto vše bylo jinak. Během prvních kilometrů se sjeli Predator s Arsanem a tato výlučně pánská jízda diktovala takové tempo, které nedovolilo Báře Pflugové je dojet. Naopak se náskok postupně zvyšoval ze čtyř až na téměř patnáct minut. Na posledním chladícím bodě, necelých pět kilometrů před cílem se Arsan lehce odpoutal od Predatora a nikým a ničím neohrožován pohodlně dojel do cíle jako Mistr republiky. Po kolikáté už vlastně?

Predatora se svým jezdcem, či v té chvíli spíše spolujoucím, na cestě kluzkými slínovitými cestami vinohradů ještě minula ke konci zrychlující Bára Pflugová s Ahmedem. Přesto, že dorazili do cíle druzí, ze stříbra se neradovali. V závěrečné veterinární kontrole byli z důvodu nečistých chodů vyřazeni. Naštěstí za několik desítek minut bylo po kulhání a shagya valach opět vykročoval bez jakýchkoliv problémů a zdrav. Predator byl znovu nasednut několik desítek metrů před cílem, a protože posléze velmi rychle prošel veterinární kontrolou bez jakýchkoliv výtek, stříbrně vklusal do mety.

O hodinu později cílovou pásku protli Eva Machková se shagya klisnou Sigitou společně s Tomášem Pflugem na nejmladším koni mistrovství shagyovi Alexander. Dorazili hlava hlava, takže ani přísné oko rozhodčího Antonína Terbera nezhlédlo nic jiného než společný dojezd. Tomáš však nešťastně následoval příklad své dcery Báry a pro okulhání Alexandra na zadek byli taktéž bohužel diskvalifikováni. Úžasný příběh vůle a odhodlání Evy Machkové, dámy se šesti křížky, byl tak završen nečekaným happyendem v podobě bronzové medaile při první účasti na mistrovství republiky.

O dalších dvacet minut později dojel loňský mistr Antonín Hrdina ale nikoliv se šampionkou Chositou nýbrž s valachem Jurášem. Poslední tři závodnice dojely, mnohdy silou vůle, o ještě dalších dvacet pět minut později v pořadí Milada Modrá s Morganou, Lada Hrabalová s Larou S a Veronika Myslivečková s bosou devatenáctiletou fjordkou Leikou.

Druhý den na základě výkonu v závodě, posouzení chodů a aktuálního zdravotního stavu udělila veterinární komise cenu kondice hřebci Predator.

Letošní seniorské mistrovství bylo sice velmi krátké, pouhých 98 km ale díky hlubokému, kluzkému povrchu a zvlněnému profilu nečekaně těžké. Prověřilo nejen připravenost koní, ale

i schopnosti jezdců. Z jedenácti dvojic trat' úspěšně překonalo sedm a dozajista to nebylo nízkou kvalitou účastníků. V souběžně probíhajícím mezinárodním závodě CEI seniorů na stejné trati, jehož se účastnili i tři slovenské dvojice v čele s Lucií Staroveckou kvalifikovanou na Světové hry v Kentucky, nedokončil ze zahraničních závodníků nikdo. Také nejvyšší rychlosti, ať již na jedno kolo nebo celý závod patřily MČR.

Pořadí	Jezdec	Kůň	Čas	Rychlost	Rozdíl	Pořadí v kolech
1	Petr Jadlovský	Arsan	05:39:22	17,33	0	2,2,1
2	Miroslav Drásal	Predator	06:15:38	15,65	00:36:16	1,1,2
3	Eva Machková	Sigita	07:17:47	13,43	01:38:25	7,5,3
4	Antonín Hrdina	Juráš	07:37:41	12,85	01:58:19	8,4,4
5	Milada Modrá	Morgana	08:03:21	12,17	02:23:59	9,9,5
6	Lada Hrabalová	Lara S	08:03:23	12,16	02:24:01	10,8,6
7	Veronika Myslivečková	Leika	08:03:45	12,16	02:24:23	6,6,7
Elim	Barbora Pflugová	Ahmed				3,3,E
Elim	Tomáš Pflug	Alexander				5,7,E
Elim	Lucie Škábová	Žoly				4,E,E
Elim	Michaela Burdová	Gambler				E,E,E

Tyto šampionáty ukázaly i ve zcela rozdílných kulisách nejen podmanivou, nicméně těžce vydřenou romantiku tohoto sportu v různých podmínkách ale i rodinný charakter, který není pouze českou specialitou. Vždyť stačí jen porovnat jména účastníků.

Také se prokázala neměnnost vysokých kvalit v čase. Letošní mistři tento pocit nezakusili poprvé, ba ani podruhé. Velmi podobné u obou závodů bylo i rychlé rozdělení závodního pole na bojovníky a účastníky. Zcela jistě každá dvojice, která ve zdraví a zejména opakovaně dokáže úspěšně překonat osmdesát a víc kilometrů, zaslouží uznání. Na vrcholných závodech ale je přirozeným cílem co nejlepší umístění, nikoliv účast na hranici rychlostního limitu.

Velmi potěšili junioři. Ani ne tak kvůli vysoké koncentraci elegantních slečen, jako pro kombinaci taktického myšlení, totálního nasazení a skvělé připravenosti koní. Vytrvalostní rychlost nebyla příliš rozdílná a tak rozhodly nejrychlejší vstupy do veterin. A opravdovou třešničkou na dortu bylo stupňování tempa ve ztížených podmínkách, kdy i přes teplotu stoupající nad hranici třiceti stupňů se soutěžícím dařilo bez větší úhony koní zvyšovat tempo až na maximum.

Nejvíce však potěšil charakter. Charakter sportu skládající se z úžasných příběhů, které tvoří to, proč stojí za to dít, smát se, trpět, bojovat, snášet neúspěch a těšit se na každý další den. A není jen o jednotlivostech, spíše o pospolitosti, že umíme podat pomocnou ruku soupeři v nouzi, plnit sny v každém věku nebo zůstat přáteli i v adrenalinové lázni. Taková byla letošní mistrovství, to je Endurance.

Ing. Miroslav Drásal